

La UE en el nou ordre mundial

MEMÒRIA

Jornada celebrada l'1 de juliol de 2023

Introducció i context de la Trobada Europa en Blau 2023

El món sencer continua sacsejat: arrosseguem les conseqüències de la pandèmia i som incapaços de resoldre, amb mecanismes convencionals i extraconvencionals, relacions de proximitat entre actors de la societat internacional. Respecte la guerra d'Ucraïna, no s'endevina horitzó. En conjunt, som fràgils. Amb tot, la Unió Europea ha adoptat una estratègia integral per convertir-se en referent sense deixar ningú enrere. En aquest nou món i durant aquest curs, la Unió Europea ha mogut fitxa a nivell internacional.

En destaquem dues accions: per una banda, l'octubre passat se celebrava a Praga la primera reunió d'una futura Comunitat Política Europea amb l'objectiu de fomentar el diàleg polític i la cooperació i reforçar la seguretat, l'estabilitat i la prosperitat del continent amb la presència de caps d'estat i de govern de 43 països europeus. El juny d'enguany, s'ha celebrat la segona reunió a Moldàvia. Per l'altra, amb l'acceleració d'una doble transició, verda i digital que, vinculada al desplegament de totes les seves polítiques, posicioni la UE com a model de societat democràtica, avançada i compromesa.

En aquesta jornada, volem retrobar-nos amb el camí de les idees. Escoltar, intercanviar i visibilitzar solucions davant problemàtiques globals que condicionen i condicionaran més encara la qualitat de vida de la ciutadania. Són temps de transformació on convivim amb una guerra en el primer pla de l'escenari mundial i múltiples interrogants com la necessitat d'abastament d'aigua, la disponibilitat d'aliments o l'accés a l'energia assequible.

Aquest món global i diferent ens desafia a superar-nos i actuar millor. Aquesta trobada d'estiu vol promoure la reflexió i la generació d'idees i propostes que permetin abordar els múltiples i importants reptes que afronta actualment la Unió Europea. Uns reptes que demanen d'una nova comunicació amb la ciutadania i d'eines específiques en funció de cada un dels col·lectius.

Inici de la jornada “LA UE en el nou ordre mundial”

De nou Europa en Blau organitza una jornada, la tercera edició, al Castell de Calonge, tot coincidint amb el primer dia de la presidència d'Espanya a la Unió Europea.

El grup promotor **Oriol Lázaro, Pau Solanilla, Laura Pous, Mònica Plana i Joaquim Millan**, ha posat tot de la seva part per tal d'oferir un programa ambiciós i atractiu, amb dues taules rodones de pes. La primera tracta del paper de la UE com a actor geopolític en un món convuls, mentre la segona se centra en l'autonomia estratègica de la UE.

La benvinguda als assistents corre a càrrec de **Joaquim Millan**, director d'EUROLOCAL i membre del grup promotor d'Europa en Blau. Agraïeix la presència de l'alcalde de Calonge, l'Il·lm. Sr. **Jordi Soler**, qui va creure en el projecte des del primer dia. També ens acompanya **Laura Rahola**, cap de Comunicació de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona i en **Sergi Barrera**, cap de l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona, en format on-line, que donen la benvinguda als presents.

Intervé el primer alcalde **Jordi Soler**. Assenyala la consolidació de la jornada i comenta que va signar un acord de compromís amb Europa en Blau perquè el castell sigui seu de la jornada. Comenta amb orgull el fet que el primer esdeveniment de la presidència espanyola de la Unió Europea sigui al Castell de Calonge, de manera que el mandat ja ha començat a Calonge!

Fa una segona reflexió: parlem de l'Europa dels Estats que de vegades no s'entén. Saber que **Oriol Lázaro** ara és alcalde de Campdevàrol, fa veure la importància dels alcaldes dels pobles com a una institució que fa forta Europa des de les petites institucions. L'alcalde demana a Europa en Blau que no deixi mai d'incitar aquestes reunions, que permeten divulgar la feina des de les institucions. L'èxit de convocatòria, tot aplegant personalitats diverses, demostra l'interès de

la jornada, i ell destaca l'orgull de Calonge com a poble a on es tracten aquests temes que fan pensar la gent i treure conclusions, quelcom important en el món de la política. Desitja, finalment, que la jornada sigui molt profitosa per a tots.

A continuació intervé **Laura Rahola**, que dona les gràcies en nom del **Manuel Szapiro** que no ha pogut venir, i agraïeix també l'impuls europeista dels organitzadors que han fet possible la 3a edició d'aquesta jornada.

Rahola comenta que és des de la ciutadania que s'ha de construir, tot i que les institucions hi donin suport. La importància del municipalisme, construir Europa des dels municipis. És bàsic projectar aquesta Europa que volem des dels ciutadans. Aquesta mirada tan global permet adonar-nos que estem en un moment clau, de crisi en crisi, amb reptes constants. Estem a final del mandat de la Comissió Europea i a l'inici de presidència espanyola. El balanç dels darrers cinc anys és un mandat sacsejat per tres crisis consecutives, totes tenen a veure amb el nou ordre mundial. Pandèmia, Brexit, guerra d'Ucraïna... Tres situacions on Europa s'ho juga tot.

La UE es podia enfrontar al risc de la seva desaparició (Brexit). Amb la pandèmia, si no hagués funcionat l'estratègia de vacunació global, podia haver passat el mateix, i no diguem amb la guerra d'Ucraïna. Aquest nou ordre mundial ve marcat per aquests grans moviments. Fa un afegitó final al comentari de l'alcalde, tot dient que els municipis no només la construeixen, sinó que són Europa.

A continuació intervé **Sergi Barrera** amb un vídeo, format online: "Avui arrenca la presidència espanyola del Consell de la Unió Europea, la penúltima d'aquesta novena legislatura que finalitzarà amb la belga coincidint amb les eleccions europees del 6 al 9 de juny. Queden 11 mesos de legislatura i hi ha 200

procediments en negociació, com el pacte sobre migració i asil, la revisió a mitjà termini del pressupost comunitari fins al 2027, la legislació sobre transició ecològica, una nova directiva sobre violència de gènere que introduirà per primer cop una legislació sobre ciberassetjament, l'acord de lliure comerç entre la Unió Europea i el Mercosur, o la primera llei a nivell mundial sobre intel·ligència artificial, que serà un nou exemple de l'anomenat "efecte Brussel·les", així com la capacitat de la Unió Europea de crear un marc regulador comú a nivell global."

Per altra banda, aquesta ha estat la legislatura de la culminació del Brexit, la de la pandèmia i la de la invasió russa d'Ucraïna, i per això no és d'estranyar que les respostes dels ciutadans enquestats per l'eurobaròmetre prioritzin, d'entre tots els valors europeus, defensar la democràcia. Per la seva experiència en institucions europees, pensa que aquesta es podria definir com la legislatura de la "presa de consciència de la UE"; tant ciutadania com governs han entès que les crisis globals requereixen d'una resposta unitària i coordinada des de Brussel·les.

Per la seva part, la **Mònica Plana** agraeix un cop més al poble de Calonge la possibilitat de col·laborar en aquest espai del Castell i agraeix a les institucions el seu suport.

Comença la primera sessió.

Primera sessió

“La UE com a actor geopolític en un món convuls”

Modera la taula **Pau Solanilla**, Impulsor de Sostenibles.org i membre del grup promotor d'Europa en Blau, i presenta els ponents:

- Sr. **Zhu Jingyang**, Cònsol General de Xina.
- Sra. **Dolors Camats**, Directora de la Fundació Catalunya Europa
- Sr. **Marc Guerrero**, President de Ginteco World Wide.

En **Pau** proposa una primera pregunta per entrar en matèria: *“Estem en un món caracteritzat per un ordre multipolar. Seguim necessitant un món multilateral. Emergeix la potència econòmica i militar de la Xina. Quin és el paper de la Xina en aquest ordre mundial?”*

Intervé el cònsol **Jingyang**, tot agraint la invitació a la jornada. Avui se celebra el 102è aniversari del Partit Comunista xinès. Tenen 98 milions de militants. I també el 26è aniversari de la reinserció de Hong Kong a la sobirania xinesa. Les dues coses marquen el context actual de la Xina.

La gent amb ment oberta, disposada a adaptar-se als canvis, no té motius per témer la Xina, que s'ha mantingut amb la pau mundial i el desenvolupament global i un ordre internacional just. El cònsol vol ressaltar que:

- La Xina s'ofereix com a font de creixement mundial, amb un creixement anual del 6,2% en els darrers anys. La participació en l'economia mundial va créixer al 18% aproximadament.

- La Xina ha complert el compromís d'obrir mercat a altres països, i ara és el major soci comercial de 140 països del món.

- Ha millorat la vida dels 1.400 milions de xinesos i és àncora per al lliure comerç i creixement estable del món. Pot animar la recuperació econòmica mundial. Té el més gran desenvolupament del món.

Jingyang explica que el desenvolupament ha de repartir millor la riquesa i ser sostenible, un desenvolupament d'alta qualitat. El 2023 el país mostra una millora en el creixement del 4,5% i esperen un 5% per al total de 2023.

Per altra banda, la Xina és un garant de la pau mundial. Si la Xina exportés pobresa i agitació seria un desastre per al món, ja que representa la 5a part del món en població i 3a en superfície geogràfica. *“La Xina no exporta ni aporta desastre, sinó oportunitats, comerç, ajuda humanitària, intermediació, soldats per a missions de pau de les Nacions Unides... No és l'objectiu actuar com l'Europa colonial o com els EUA amb el seu tarannà intervencionista. En el seu diccionari no hi ha el concepte hegemonia”,* diu.

El cònsol **Zhu Jingyang** diu que la Xina és l'únic país amb armament nuclear que s'ha compromès a no utilitzar-lo. S'han adherit a molts tractats de no utilització de l'armament

nuclear. Per altra banda, la modernització de la Xina aporta major contribució per a la pau i la justícia.

En un tercer punt, comenta que la Xina és un "camí", concepte molt taoista, per a la coexistència harmoniosa de l'home amb la natura. La Xina assumeix la responsabilitat d'abordar el canvi climàtic, la reforestació, la major del món, que representa la 4a part de totes les àrees reforestades. També són el país que fa un ús més gran de les energies renovables, eòlica, solar. El mateix pel que fa a vendes de vehicles elèctrics. La Xina s'ha compromès amb els objectius CO₂ per a 2030 i arribar al concepte zero neutralitat al 2060.

Finalitzada en aquest bloc la intervenció del cònsol, es dona pas a **Dolors Camats**, directora de la Fundació Catalunya Europa. Parla de l'efemèride del dia mundial de cooperativisme. Les cooperatives són democràtiques, posen les persones al centre de l'economia de mercat, una forma de concretar i posar en valor que el creixement econòmic està al servei de les persones. *"No podem saber realment cap on anem, podem intuir que el món, com l'hem fet i organitzat fins ara, s'està acabant. Moltes entitats i institucions molt definits, amb equilibris molt fixats en les darreres dècades han saltat pels aires, amb les crisis successives de diversos tipus."*

Camats comenta que hi ha una emergència de nous actors (la Xina es reivindica amb el seu paper, com ho fan altres, EUA, etc.) i ara estem en aquest moment de canvi, de gran incertesa. El que hem conegut s'està acabant, veiem que caldrà ser oberts i flexibles per acceptar el que ve i com prendre la iniciativa sempre tenint com a estendard la democràcia.

Ella es fa una pregunta per convidar a la reflexió conjunta: *"El sistema democràtic defensa valors, justícia social, llibertats... aquest és el camp de batalla que està en joc a Europa i a nivell mundial. Serà l'ordre mundial més democràtic (més justícia social, més llibertat) o més autoritari, amb menys justícia social que reequilibri les desigualtats, menys llibertat...?"* Aquest és el terreny en què ens movem, i no sabem com acabarà." **Camats** creu que Europa ha de batallar i ho està fent per tal que Europa sigui líder en potenciar aquest ordre. I afegeix *"Si nosaltres no podem defensar aquests valors no tindran la força necessària per emergir. Europa no podria plantejar-se el seu paper a l'ordre internacional si no es fa de forma unida entre tots els estats membres. Si no anem conjuntament, això ens deixa en un racó de la configuració d'aquest nou ordre."*

Europa, davant la pandèmia, ha treballat per una vacuna conjunta en funció de la vulnerabilitat de les persones, i no de la renda, i aquesta manera de pensar i fer, això ha de formar part del nou ordre internacional; si no ho fem a Europa, no ho farà ningú.

En aquest punt, en **Pau Solanilla** fa un apunt per dir que la **Dolors Camats** reivindica els valors enfront de les superpotències d'EUA i la Xina.

És el moment de la intervenció de **Marc Guerrero**, president de Ginteco World Wide. Respecte la pregunta "quin serà el nou ordre mundial", ell s'aventura a dir que "és agosarat assumir que Europa tingui un paper protagonista. No tenim clar com serà el nou ordre mundial. L'important és respondre aquesta pregunta i després veure quina pot ser la contribució europea."

"Anem a un nou ordre mundial: l'acord de Westfalia va concretar acords entre països, respectant i fixant sobirania dels mateixos. Entre la primera i segona guerra mundials, caiguda del mur de Berlín... aquests són moments clau de la història europea... però ara veiem que tot s'accelera: cada 6-12 mesos passa quelcom "gros", guerra d'Iraq, atac a les torres bessones, la guerra de l'antiga Iugoslàvia, sortida de l'exèrcit dels EUA d'Afganistan, una pandèmia global... i ara la guerra d'Ucraïna...) Cada vegada tot passa més ràpid i afecta l'economia i l'estabilitat mundial. La tecnologia també ho està canviant tot. Per exemple, tots aquests esdeveniments ara els vivim en directe per les xarxes socials. Creen aquestes xarxes socials més inestabilitat? Certament, afecta les relacions internacionals (per exemple amb els "ciberatacs")."

Per altra banda, en general la nostra visió del futur acostuma a ser amb una mirada retrospectiva cap al passat; mirem massa amb nostàlgia que no pas amb una mirada de voler veure el futur amb confiança i valor (proteccionisme, nacionalisme, antiglobalització, populismes...). No tenim clara la visió de futur a mig i llarg termini i anem massa amb el retrovisor de cara al futur.

Guerrero té clar que ens cal saber què volem construir. Europa ha de jugar un paper clau. Els grans reptes del planeta són globals (ecologia, intel·ligència artificial...), si la resposta no és mundial, no ens en sortirem. Malgrat ser els primers en regular certes coses (ex. IA) si no ho fa la resta del món no hi tindrà gran efecte. Arriba un moment en què el món sencer ha de prendre decisions conjuntes en un mateix sentit i en un mateix camí.

Assenyala com a exemple l'educació actual, que no té res a veure amb les feines que hi haurà al 2050. Pobresa, migracions, amenaça nuclear... temes que afecten al món i necessiten decisions globals i consensuades.

També comenta **Guerrero** que l'estabilitat és un concepte clau a nivell mundial. Per anar endavant en tots els àmbits, cal una aliança estratègica de la UE amb les altres potències mundials. "El futur que no volem també és una opció, i és la que hem d'evitar. Podem anar a un futur que no ens agradi gens i tenim la responsabilitat d'anar cap a un futur que sí volem."

"La UE i els EUA han d'anar de la mà. Països que compartim valors, com la democràcia, la llibertat o el progrés social, hem de compartir també una visió democràtica."

Pau Solanilla intervé per comentar que òbviament la Xina és una potència clau en aquest equilibri mundial, però hi ha també altres actors que es van movent en funció dels seus interessos,

altres països que potser no fan "soroll" però que hi són i també poden arribar a tenir pes. "Cal tenir "palanques", acords i compromisos per ser forts en un món global, incert... Si es tenen massa

dependències estratègiques no es pot tenir gran capacitat d'acció. Per tant la UE ha de ser més forta i tenir més palanques per negociar. Ha d'anar a un realisme més pràctic i més eficaç."

Comenta també que Europa ha sigut sempre molt eurocentrista, i li pregunta al **cònsol xinès** com ens veuen altres des de fora i com poder construir aquestes aliances estratègiques amb altres actors mundials. Per exemple, amb els EUA hem compartit valors però no interessos, en canvi amb la Xina sí s'han compartit alguns interessos. Com construir aquesta relació estratègica Europa-Xina?

El cònsol xinès respon que encara que és difícil dir amb certesa com seran els propers anys, el que està clar és que la UE i la Xina seran actors clau passi el que passi al món. *"Els xinesos no es convertiran en europeus i viceversa. Exigir que altres visquin com nosaltres és absurd. És natural que cada cultura i societat tingui els seus propis valors i criteris. Centrar-se en les diferències és estúpid. Els xinesos no pretenen ensenyar els europeus com han de fer-se les coses a casa, però de vegades ells es veuen cominats a abraçar els valors i modus de fer europeus o occidentals. Josep Piqué deia que era un error voler que els altres facin com nosaltres, cal respectar la pluralitat, la diversitat."*

Enguany se celebren els 50 anys de relacions diplomàtiques entre Espanya i la Xina i 20 anys entre la UE i la Xina. En els darrers mesos el govern xinès ha rebut la visita de Pedro Sánchez, Emmanuel Macron i Ursula Von der Leyen, i el vicepresident xinès ha visitat també alguns països europeus. Això reflecteix el desig comú d'estrènyer relacions, tot buscant una millor percepció entre ambdues parts.

La Xina considera la UE com un soci estratègic integral. Estan compromesos a defensar el multilateralisme on tots guanyen, profunditzant en l'associació estratègica integral. Malgrat punts alts i baixos, el balanç global és una millora constant de les relacions UE-Xina. El que hi ha és una necessitat de cooperació. Les paraules estan molt bé però cal portar-les a la pràctica.

A partir d'aquest moment s'inicia un debat a la taula en què els diferents ponents van intervenint. **Pau Solanilla** pregunta als altres dos ponents com veuen les relacions d'Europa amb altres països i regions (Amèrica llatina, etc.).

Dolors Camats fa una cita d'Orwell "qui controla el present controla el passat i qui controla el passat és capaç de controlar el futur". Estem en un moment en què això està passant. El president rus justifica el present amb un clam al passat.

En funció de qui domini el relat del que ha estat el món serà capaç de relatar com ha d'anar el món en el futur. Els europeus tenim un passat amb claroscurs, amb un paper

colonialista que ja no tenim; el nostre creixement era a expenses d'altres països, amb els seus recursos i influint sobre els altres països. Ara potser som molt autocrítics però està bé revisar aquest paper d'Europa al món i entendre el que hem influït i hem fet, la "petjada" que hem deixat.

És un món multilateral on, inexorablement, haurà d'haver-hi més equilibri i dependències. Hem de poder integrar part de la nostra pròpia manera d'entendre el món, per poder mantenir interdependències i seguir progressant conjuntament. També necessitem posar en comú valors, drets llocs comuns, etc. que tots els països del món podem compartir i posar-nos d'acord, com en temes d'economia, justícia, etc. Per exemple, assenyala **Camats** *"és irrenunciable que les dones han de tenir un paper igualitari als homes a tot el món, o també que les persones més vulnerables han de ser més respectades i protegides. Això hauria de ser compartit amb tot el món, és irrenunciable, fins i tot posant en qüestió valors i fonaments nacionals."*

Dolors Camats és crítica amb el paper actual de la Unió Europea amb el tema de la immigració. *"Des de molts punts de vista (humanitari, comercial, social, econòmic, demogràfic...) ens interessa la immigració, interessa tenir una relació diferent amb els països de l'arc mediterrani, països que volen també tenir una relació diferent amb Europa. El mateix passa amb Rússia: també haurem de tenir amb Rússia una millor relació, perquè no podem menystenir el seu paper al món (dependència energètica, seguretat...). I per descomptat, també ens interessa una millor relació amb Amèrica llatina."*

Així com la Xina ha entès molt bé les relacions que ha de tenir amb altres països del món, a Europa li cal també tenir més relacions. En aquest sentit, a diferència d'en **Marc Guerrero**, ella creu que les interdependències són claus.

Marc Guerrero dona la seva opinió sobre la relació amb la resta del món: tot i la intenció de les dues grans potències actuals de no confrontació i de cooperació, ell creu que ambdues tenen cada cop una política més agressiva. Si veiem les declaracions dels grans líders dels EUA o la Xina, creu que són més aviat de confrontació. *"La batalla pel control de la comunicació, l'energia... cada cop és més gran (5G, cables submarins de comunicació, xips, terres rares...) tot això és inevitable que creï confrontacions i ànsies de control per tal de no quedar enrere. Europa hauria d'evitar una confrontació bipolar i ser més constructiva (valors, visió mundial més cooperadora)."*

"Cal probablement renunciar al pes dels estats i anar més junts en punts fonamentals. Per exemple, ha d'haver una política comuna d'immigració, una política fiscal global més agosarada i unitària. I crítica obertament que hi ha altres apostes, com realment sortir de Rússia. Encara hi ha moltes empreses europees que operen a Rússia. Això hauria de ser inadmissible."

Els canvis han vingut més per necessitat que per iniciativa o lideratge propis (tenir menys dependència, energia verda...). Cal ser més realistes i treballar millor les palanques de canvi.

Guerrero també diu que *"Quan la Xina va a països africans i llatinoamericans, fa inversions, mentre els europeus anem a fer conferències i congressos. Hem de dir menys paraules i lliçons, i fer més accions, donar més recursos..."*

La guerra d'Ucraïna ha canviat l'ADN europeu. És un fet positiu per a la UE des del punt de vista que ens està fent passar d'un idealisme que no ens ha portat a massa llocs a un realisme que mostra que el món canvia i en la construcció d'aquest món millor hem de ser protagonistes.

En aquest moment **Pau Solanilla** obre el debat al públic:

Comença intervenint **Blanca Padrós**, 2a tinenta d'alcalde de Santa. Coloma de Gramenet i representant de **Núria Parlon**. Ella veia abans les relacions entre persones i empreses i ara ho veu des del municipi. Té la sensació que hi ha dos moviments: per una banda anem a liderar com a europeus els valors i drets i per una altra es parla de posar accions i recursos. Sovint es vinculen els ajuts econòmics amb els avenços en drets.

En l'àmbit dels drets, sobre la igualtat de gènere pensa que la UE ha de liderar mundialment aquest tema. Les dones són la meitat de la població mundial. A tot arreu hi ha violència contra les dones, cada cop més. Observa amb preocupació els partits d'extrema dreta que són negacionistes del tema. La gent jove comença a negar la violència de gènere. Per exemple, el govern italià ha donat ordre que les mares lesbianes siguin esborrades del registre civil ...

Per la seva banda **Laura Foraster i Lloret**, secretària general de DIPLOCAT, entitat col·laboradora en l'organització de la jornada d'Europa en Blau, intervé dient que en el nou ordre mundial la Unió Europea pot aportar capacitat d'escolta. "Per establir diàleg en l'àmbit internacional cal escoltar qui tens davant, per adequar el discurs. Sense mirar-nos el melic, però adaptant-nos a qui tenim davant i tenir en compte com ens veuen els altres." Creu que davant les crisis la UE ha anat sortint enfortida. També ressalta que com a UE hem de reforçar l'economia al servei de la gent. Una de les conclusions de la reunió de la COFOE és que Europa sigui de la gent, apostar per les persones. Això també recull els valors fundacionals de la UE.

Carme Colomina, periodista i investigadora del CIDOB, li pregunta al **cònsol xinès** com s'entén el concepte de seguretat que la Xina ofereix al món amb el suport que donen a Rússia.

Un assistent de l'Institut de Florencia comenta al cònsol que té la sensació que la Xina aposta per Àsia i Àfrica i altres països. Quin rol té la Xina envers Europa i quin rol pot jugar la Unió Europea en aquestes relacions amb altres països (Àfrica, Llatinoamèrica)?

En aquest punt és el torn de resposta dels ponents a les preguntes fetes:

Dolors Camats respon a **Blanca Padrós**: "La UE ha de mirar endins i valorar el risc d'involució que pot suposar l'augment de les extremes dretes en la consolidació de drets, per exemple en temes com la violència de gènere."

Respecte la pregunta de la **Carme Colomina** li diu que hem de ser conscients del rol de la Xina al món. La Unió Europea no és un soci privilegiat, però això no vol dir que no hagi de ser una prioritat de la UE millorar relacions amb la Xina. Entenent les diferències tot treballant amb gent d'altres cultures, valors, religions, etc. aprens a respectar-les i entendre el perquè dels propis valors. La globalització ens obliga a posar-nos davant del mirall i anar a una cultura i valors

compartits. També afegeix que la defensa dels drets humans no és naïf, ens ha fet avançar en altres aspectes. Va tot en paral·lel. "Quan es negocia amb altres països hem de poder exigir també parlar de salaris justos, condicions de treball, etc. i de vegades la UE no és prou contundent."

Marc Guerrero respon, per la seva part, a les intervencions de la **Blanca** i la **Laura**, essent totalment d'acord amb elles. L'empatia és més important que mai en aquest món convuls. Ell remarca la idea del realisme: el món és interdependent, però si vols ser un actor important amb els valors que defenses, i poder influir, si tens dependències estratègiques importants, no ho aconseguiràs. Es pot influir més si es tenen menys dependències estratègiques. Amb més debilitat tenim menys capacitat d'assolir aquest món que volem amb els valors europeus.

Afegeix també que com més relacions comercials amb la Xina, millor. Respecte a Ucraïna, comentari que ha fet la **Carme Colomina**, **Guerrero** creu que és una guerra contra els valors europeus (llibertat, democràcia...). És molt important la relació de la UE amb Amèrica Llatina, clarament, i la UE ho ha de treballar. Cal incrementar la pressió a Rússia per definir la posició de la UE per tal que Amèrica Llatina sàpiga com pensem i que ells també es defineixin. Rússia actualment és un mal aliat per a molts països, i és un perill latent quan parlem d'un país amb armament nuclear.

Pau Solanilla dona pas al **cònsol** i li demana el seu punt de vista sobre Ucraïna. **Jingyang** respon que els països en vies de desenvolupament tenen necessitat d'interconnectivitat per poder avançar. La Xina s'ofereix com una alternativa per apostar pel desenvolupament de la mateixa en aquestes àrees. El G7 pot proposar també una alternativa, però que ell sàpiga, no n'hi ha cap. Si la UE vol cooperar, serà benvinguda, però ara mateix la Xina està liderant el tema.

Respecte la posició de la Xina en la guerra d'Ucraïna, el **cònsol** comenta que hi ha certa desinformació per part dels mitjans de comunicació, tot exagerant el que diuen els governs occidentals i el que diu el govern xinès. Hi ha mites que cal trencar, com la idea de la relació bilateral Rússia-Xina. Donar suport és una altra cosa. Amb els EUA tenen relacions importants, però també amb Rússia. Rússia es un país veí important, i la seguretat fronterera és clau.

Explica que hi ha un document de dotze punts que la Xina va proposar per a la solució política del conflicte, i fa una revisió dels dotze punts del document preguntant als assistents si és correcte o no cadascun dels mateixos. Mentre els mitjans de comunicació donen la imatge que la Xina dona suport a Rússia, no es té present aquest document que presenta tota una sèrie de mesures que busquen restablir la situació de pau i d'equilibri. Creu que és estúpid criticar la posició de la Xina sense conèixer el contingut d'aquest document, però els mitjans han estat còmplices d'una campanya de desprestigi de la Xina. El propi Zelenski demana converses amb la Xina perquè el considera un interlocutor vàlid. Ell defensa el rol de la Xina com a actor que està en una posició al bell mig.

Després d'un recés, comença la segona sessió.

Segona sessió

“Autonomia estratègica de la UE”

Modera la taula la Sra. **Laura Pous**, periodista i membre del grup promotor d'Europa en Blau.

- Sra. **Carme Colomina**, periodista i investigadora del CIDOB.
- Sr. **Jordi Valls**, Quart Tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona.
- Sr. **Eduard Martin**, director de connectivitat intel·ligent i de l'Observatori 5G de Mobile World Capital Barcelona.

Comença intervenint **Carme Colomina** que respon **Laura Pous**. El concepte d'autonomia estratègica està en evolució. La guerra d'Ucraïna és un vector de canvi, amb la seguretat com a factor determinant. El vell dilema d'europesistes i atlantistes es veu amenaçat pel nou equilibri de poder. Del 2013 al 2016 el concepte estava relacionat amb seguretat i defensa, però no es veia necessitat de construir un fons o consens comú de fer una defensa comuna de la UE. Del 2017 al 2019 apareix una altra vulnerabilitat, la seguretat comercial, un entorn geopolític més incert, la pandèmia que ho canvia tot, i ens adonem que l'abast dels esdeveniments ja és mundial.

La Unió Europea està desenvolupant un concepte d'autonomia estratègica amb l'objectiu de reduir la dependència de l'exterior. Les vulnerabilitats de la UE van més enllà de la defensa de l'autonomia estratègica. Primer es vol reduir aquestes dependències estratègiques. Hi ha una diversificació d'aliats. La UE busca nous socis. Amèrica Llatina és una oportunitat, és la regió més "eurocompatible" del planeta (també hi ha altres països, Brasil, l'Índia...) que poden ser compatibles. "La UE ha de sortir de les geometries tradicionals i construir noves aliances.", diu.

Colomina continua dient que cal augmentar la resiliència de sistemes com el sanitari, digital, energètic,... Una manera és diversificar les cadenes de producció, industrialitzar Europa. I això és necessari perquè ha de competir amb una onada de proteccionisme, com els casos dels EEUU i la Xina, que ho són cada cop més. Tanmateix, si la UE vol ser proteccionista, ha de vigilar no malmetre el mercat interior, perquè hi ha uns estats més capacitats per ajudar el seu teixit empresarial i industrial (França i Alemanya) que altres, el que constata que hi una UE a varies velocitats.

El G7 representa el 40% del PIB mundial (al 1965 eren el 60%). Els països "emergents" són dos terços del G7. Al 2050 tot això s'invertirà. I en els set països més industrialitzats del món al 2050 només hi haurà Alemanya com a país europeu. Per molt que els EUA siguin una potència en declivi i la Xina en expansió, ambdues potències seguiran col·laborant, ja que tenen espais geopolítics interconnectats, per això la UE ha de tenir el seu propi espai. I per això hem d'evitar les posicions dels EUA que ens intenten portar al seu camp per oposar-nos a la Xina, i potser no ens interessa. En aquest sentit Colomina considera que la UE necessita tenir un espai propi de defensa de la tecnologia, per exemple.

"No hi ha seguretat interna amb inestabilitat externa", assenyala. És clau que la Unió Europea trobi un equilibri entre ampliació i veïnatge. Pel fet de tenir una guerra a l'est no podem oblidar el sud. "No sabem encara si anem a un nou ordre global o a un espai on hi haurà diferents ordres amb diferents aliats que creïn diferents espais de cooperació segons les necessitats d'uns i altres."

Laura Pons trasllada una pregunta al **Jordi Valls**: *"Com a expert en temes alimentaris (és ex director de Mercabarna): quin rol podem tenir com a país? Som o no autosuficients?"*

Jordi Valls comença la seva intervenció dient que els europeus tendim a veure el món amb els nostres ulls, tenim dificultat per entendre els altres països del món. *"El nostre mapa del món es eurocèntric. Tanmateix, un dels imperis més importants del món entre 1.300 i 1.700 va ser l'imperi xinès de la dinastia Ming, tenia fins i tot un codi jurídic molt avançat. Els europeus venim determinats per un sentiment nacional molt important, i en especial per la religió (concepte de culpa, de deute i perdó...) i tot el que té a veure amb la Il·lustració, el Renaixement i l'impacte revolucionari que van suposar aquests corrents de pensament. Aquesta és la nostra cultura, i abans d'exportar-la, l'hem de defensar."*

Països tradicionalment pacífics com els del nord d'Europa ara semblen més bel·licistes i és perquè senten amenaçats els seus valors, la seva cultura.

D'acord amb les estimacions més recents, mentre al 1913 el PIB europeu representava el 47% del PIB mundial, al 1998 només era el 26%. Per al 2050, sis de les set economies més grans del món podrien ser països emergents: la UE representaria menys del 10%. Actualment, la Xina ja ha superat els EUA quant a PIB; l'Índia podria superar els EUA cap el 2050 i quedar en segon lloc i Indonèsia podria avançar al quart lloc, deixant relegades economies avançades com les del

Japó i Alemanya. Conclusió: Europa és una unió política i econòmica feble respecte la resta del món, res a veure amb els imperis europeus del S XIX-XX.

La Xina és la fàbrica del món en salut, xips, alimentació, indústria manufacturera, tecnològica (5G), defensa... depenem de la Xina i dels EUA també.

Valls continua dient "A Europa hem estat autosuficients en molts sectors, però ara amb la guerra d'Ucraïna està en entredit aquest subministrament d'aliments. I per descomptat, també el canvi climàtic està influint. Ucraïna i Rússia són el 12% de les calories del món.

Quan hi ha inestabilitat alimentària automàticament hi ha inestabilitat social. Per exemple, al 2022 Turquia i l'Índia van tancar el seu mercat i van deixar d'exportar cereals, i també el Marroc, per evitar un procés inflacionari (per sequera, etc.), i això genera malestar entre la població (més pobresa, malnutrició...). Les competències medievals eren alimentàries (forn de pa, escorxador, mercats) perquè si no hi ha alimentació, hi ha revolta."

Espanya és una potència alimentària (59.000 milions d'euros d'exportacions espanyoles en alimentació; Catalunya en representa una bona part, un 24%). "Un país pot exportar quan hi ha un país que paga més que el consumidor intern i per això ho venem fora", remarca.

A més del factor alimentari, hi ha el factor de pressió que suposa el canvi climàtic, que implica un munt de canvis i regulacions que no sempre agraden perquè suposaran sacrificis.

Un altre factor de pressió és el fet que la UE no té potència tecnològica (val a dir que Barcelona és la 7a àrea metropolitana d'Europa i tenim una responsabilitat en àmbits com la tecnologia).

A col·lació d'aquest comentari de **Jordi Valls**, la **Laura Pous** dona pas a **Eduard Martin**, director de connectivitat intel·ligent i de l'Observatori 5G de Mobile World Capital Barcelona, perquè expliqui el potencial que Barcelona/Catalunya pot tenir en termes tecnològics.

Eduard Martin comenta que l'actual revolució digital, en especial amb internet, introdueix una nova forma de comunicar-se entre els humans. La capacitat de connexió entre tots els països fa el món petit. La societat digital, respecte la societat que va sorgir de la Revolució Industrial, ha vist com ara la realitat evoluciona a una velocitat exponencial; no ens dona temps a assumir els canvis. A més, crea una nova dimensió, la "dimensió digital", a part de la física. Això implica que tenim cert control sobre la posició com a país o que com a UE podem tenir.

"Tenim tecnologies habilitadores i finalistes: les primeres són les telecomunicacions intel·ligents, big data i la nova computació (quàntica). Això implicarà que tot anirà encara més ràpid. Les finalistes són el software, cada cop més complex (IA que ja és fins i tot generativa). El panorama no és fàcil...", diu **Eduard Martín**.

"Europa ha perdut en aquest àmbit el protagonisme. El va tenir (la www, comunicacions mòbils amb Nokia...). Això de mirar-nos el melic en ha deixat enrere. Tecnològicament estem més propers dels EUA que dels països asiàtics, però ens hem quedat enrere. Abans de parlar de xips cal parlar de semiconductors, que és la base. Ja no estan només a la informàtica sinó també a tots els aparells electrodomèstics, per exemple. Hi ha

alguns molt fonamentals com els que porten els cotxes, maquinària industrial, etc. I cal no oblidar que en termes de xips no hi ha només la Xina, sinó també Corea i els EUA. A Europa ens hem de centrar més en les nostres capacitats, per exemple en el disseny dels xips i no tant en la producció, tot i que, certament, és clau perquè dona independència en aquest sentit."

Europa regula molt bé però li costa "aterrar" i arribar a concrecions. Per exemple, en el tema de la privacitat de dades és important el que s'està fent a Europa però, com a contrast, als EUA no els importa gaire.

En aquest punt la **Laura** intervé donant pas a les preguntes del públic:

Mònica Ferreros: si sabem que hi ha materials que són finits i comporten dificultats d'extracció, etc. i que causen problemes a diversos nivells mediambientals especialment, perquè s'està apostant tant per aquests materials?

Jordi Arrufat pregunta: perquè Europa surti de la dependència dels xips, què cal fer?

Eduard Martín respon la **Mònica**: "una de les línies de recerca és buscar nous materials més fàcils d'extreure i més abundants, certament, però no sempre és fàcil i s'han d'analitzar les característiques dels mateixos i aplicacions possibles."

I respecte la pregunta de **Jordi Arrufat**, comenta "donat que a Europa no hi ha recursos / tecnologia, cal tenir bones aliances mentre al mateix temps s'avança en investigació, però mentre no tinguem solucions pròpies, cal fer les aliances. També és cert que s'està treballant en recerca per tenir disseny de xips propis (com a exemple, el programa PERTE Chip dotat amb 12.000 milions d'euros per a Espanya per al desenvolupament de xips), i també potenciar la fabricació per tenir certa autosuficiència."

Jordi Valls fa un comentari dirigit a la **Mònica** sobre el sector de les bateries i el liti. Xile i la Xina tenen molt liti, i és un fet que amb la transició energètica la dependència de certs països encara serà més evident.

Carme Colomina afegeix per la seva part que podem ser més estratègics però no més autònoms. Certament, cal reduir la dependència del gas amb Rússia però en canvi ens trobem amb què augmenta a causa de les terres rares amb altres països.

També **Pau Solanilla** fa la seva contribució i assenyalava que *"l'autonomia estratègica d'Europa no només depèn de les cadenes de subministrament amb altres països, també requereix fer negocis amb països que no comparteixen els nostres valors, com quan exportem aliments a països amb els quals no compartim valors."*

Comenta un assistent que per ara no hem parlat de demografia, de les persones. No hi ha massa estratègia en el camp dels recursos humans. És una reflexió des de la vessant humana.

L'assistent **Xavi Tiana** participa comentant que *"si volem competir a nivell global hem de tenir en compte Àsia com a soci estratègic. Què podem fer des de Catalunya per aportar a Europa i millorar la relació amb la Xina?"*

Li respon **Jordi Valls**: *"tenim autonomia estratègica en el recursos. De vegades competim amb regulacions d'altres països menys estrictes que els de la UE, de manera que és injust envers els propis membres de la UE."*

Per altra banda, cal recordar que certs perfils professionals són indispensables en certs sectors. Necessitem professionals ben formats amb coneixements i formació actual, perquè canvia tot molt ràpid. Ens hem d'acostumar que la nova realitat és formar-se constantment i no podem oblidar que molts llocs de treball són ocupats per persones immigrants (llatinoamericans, per exemple, al sector salut o restauració).

Barcelona té un 25% d'estrangers, de manera que són un recurs indispensable. No podem admetre que l'únic pont entre Llatinoamèrica i Espanya sigui Madrid, cal que també Catalunya ho sigui, i aquesta seria una bona contribució: per tal que UE fomenti la seva relació amb Llatinoamèrica, Catalunya hauria de ser punta de llança.

Carme Colomina ens recorda que *"la UE representa una part petita de la població mundial i és difícil que siguem una potència mundial preponderant."*

Cloenda de la jornada:

- Honorable Sra. **Meritxell Serret**, consellera d'Acció Exterior i Unió Europea.
- Il·lm. Sr. **Jordi Soler**, alcalde de Calonge i Sant Antoni.
- Sr. **Joaquim Millan**, director d'EUROLOCAL i membre del grup promotor d'Europa en Blau.

Arribem al final d'aquesta interessant jornada i l'il·lustríssim **alcalde de Calonge** fa la primera intervenció de la cloenda tot comentant l'interès que ha constatat durant tota la jornada, amb tants temes i detalls per abordar i discutir. I té paraules d'agraïment per la presència de l'honorable consellera **Meritxell Serret**.

A continuació intervé **Joaquim Millan** i agraeix als ponents les seves intervencions, a **l'alcalde** el seu suport i a la **consellera** de nou la seva presència a la jornada. Expressa el seu agraïment per tots els que s'impliquen en aquest esdeveniment; gràcies a saber sumar és possible dur a terme la jornada.

Agraeix en especial el compromís de **l'alcalde** que va creure en el projecte des de l'inici. Un tercer any també suposa haver consolidat el repte de fer de Calonge un epicentre de l'europisme. Agraeix a la Comissió Europea i al Parlament Europeu el seu suport econòmic. En particular esmenta a en **Manuel Szapiro** pel seu suport tot i que no ha pogut venir i ha cedit la seva presència a la **Laura Pous**. També agraeix **l'Eva Monge**, la Diputació de Girona,

DIPLOCAT i tot un seguit de fundacions, entitats que hi han col·laborat i contribuït i molt especialment la presència de la consellera **Meritxell Serret**.

Millan fa saber a tots els assistents que la jornada s'ha enregistrat en YouTube, i que s'estrena nova web, i finalment agraeix el suport dels seus companys del grup promotor d'Europa en Blau.

En aquest punt intervé **Meritxell Serret**, honorable consellera d'Acció Exterior i Unió Europea. Agraeix, per començar, a la gent d'Europa en Blau i a **l'alcalde** que l'hagin convidat a aquest esdeveniment, que ha trobat molt enriquidor i de molt nivell.

Agraeix a **Joaquim** el fet d'apropar la política i també la necessitat d'acostar Europa a la ciutadania. Tots els desafiaments, reptes i oportunitats que han sorgit durant els debats signifiquen que el present i el futur passen per Europa, i ens hi hem de posar.

En el seu discurs destaca per començar que Europa la fem tothom. No només de des de les institucions sinó des de la mateixa societat.

Europa és el nostre marc d'actuació, ens sentim europeus, cada cop més. El fet de començar la presidència espanyola de la UE implica ser-hi més presents i ser-hi més conscients d'aquesta pertinença a Europa.

Malgrat això, una primera crítica a la presidència espanyola és que no tenim clares les prioritats, falta transparència, i tot i així, s'hi sumen les institucions, clarament per poder contribuir en el que es pugui.

Tota aquesta transformació i crisi que estem patint ens sacsegen i hem de ser capaços de sortir-nos-en. Per exemple, l'auge de l'extrema dreta ens demana ser crítics i no deixar-nos perdre els drets aconseguits. Cal defensar la nostra cultura, drets i llibertats, allunyant la involució. Europa és oportunitat per construir i trobar respostes, de manera conjunta, compartida i sostinguda pels valors propis europeus, per mantenir la coherència amb els nostres valors.

La pandèmia ens ha fet adonar de les dependències, però no podem oblidar l'impacte que ha tingut en les nostres societats. Ha trastocat economia, salut física i emocional. Hi ha massa inseguretats, certament, i cal veure com entomem l'impacte d'aquestes situacions (pandèmia, revolució digital...).

No podem oblidar la guerra d'Ucraïna, que sacseja la posició idíl·lica que Europa ha viscut durant molts anys pensant que tenia garantida la pau, i ara veiem que no està garantida de per vida. Les bases democràtiques no estan prou assegurades. La crisi i dependència energètica, climàtica... S'acceleren i ens impacten més que no pensàvem.

Veiem també que hi ha jovent que és sensible i influenciable per certes moviments reaccionaris, com s'ha vist amb els aldarulls d'aquests dies a França.

Cal tenir també una mirada crítica amb el tema de la immigració amb els veïns del sud de la Mediterrània. El nostre futur sí o sí passa per bones relacions amb aquests països. Catalunya vol desenvolupar relacions millors amb Amèrica Llatina però també cal fer-ho amb països d'Àfrica, per veïnatge i proximitat. Si defensem uns valors que considerem propis europeus hem de ser coherents i que les nostres relacions bilaterals amb tercers països siguin de "win-win".

La sobirania energètica és clau, en depèn bona part del desenvolupament socioeconòmic. El pla PROCICAT aposta clarament per l'hidrogen verd, l'energia solar fotovoltaica, l'eòlica... Igualment, la sobirania digital: s'hi aposta fermament, estem a l'aliança pels semiconductors europeus.

La **consellera** recalca l'esforç que s'està fent en especial pels lligams de tot el Mediterrani. La gran aposta és la macro-regió mediterrània: impulsar la governança multinivell per aconseguir impacte a nivell local, centrar projectes en l'àmbit del canvi climàtic, involucrar els governs locals, apostant per les oportunitats de desenvolupament a nivell local. La consellera explica que en aquests sis mesos de presidència europea un dels objectius és precisament impulsar aquesta estratègia de reforçar la regió mediterrània.

Pel que fa a l'est d'Europa (guerra d'Ucraïna) a Catalunya volem sempre promoure la cultura de la pau i hem condemnat l'agressió russa i som una de les regions que hem acollit exiliats (22.000 ucraïnesos) i també contribuïrem a la reconstrucció del país.

Recorda l'impuls que les institucions catalanes fan del català com a llengua i cultura en l'àmbit europeu, amb presència a les institucions europees.

Recorda igualment que l'extrema dreta és un perill perquè vol dinamitar alguns dels drets adquirits i aconseguits els darrers anys. Per exemple, ara veiem què passa a València o a Balears, on la dreta està desmantellant aquests drets. Mantenir aquests valors i drets és coherent amb els valors europeus.

Per finalitzar la seva intervenció, la **consellera** torna a agrair el marc de reflexions i discussions que s'ha generat a la jornada d'Europa en Blau i sobretot per refermar encara més la vocació de ser europeus i contribuir de manera activa al projecte de la UE. Sempre des de la màxima coherència, i que ho sapiguem fer arribar a la ciutadania, a totes les generacions, tant a ciutats com a pobles.

###

Breu biografia dels ponents

Marc Guerrero

Empresari català.

Fou vice-president del Partit de l'Aliança dels Liberals i Demòcrates per Europa de l'any 2009 a l'any 2015.

Ha publicat dos llibres amb la editorial Aresta: "L'engany del federalisme espanyol" i "Reiniciant Europa", així com nombroses publicacions i articles sobre estratègia, prospectiva i geopolítica.

Professor de Relacions Internacionals i Gestió Responsable. Destaquen les seves opinions sobre el futur de la societat digital.

Ha ocupat diversos càrrecs de responsabilitat en l'àmbit institucional català. President de l'empresa de consultoria estratègica internacional Ginteco World Wide. President del Club empresarial privat, Cercle de les Llibertats.

Dolors Camats

Ha estat diputada al Parlament de Catalunya i dirigent d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV).

De jove va participar activament en associacions i moviments juvenils a Catalunya i a nivell europeu, cosa que la va portar a viure un any a Brussel·les.

Té formació en ciències polítiques (UAB) i en gestió d'ONGs (ESADE) i ha treballat tant en el tercer sector i l'economia social com en projectes de cooperació al desenvolupament, entre altres a la Xarxa Viva d'Universitats.

Al 2003 va ser escollida com a independent a la llista d'ICV per Barcelona i va ser diputada al Parlament de Catalunya del 2003 al 2015, essent la portaveu del grup parlamentari des del 2009.

També va ser la portaveu d'ICV del 2004 al 2009 i el 21 d'abril de 2013 fou escollida coordinadora nacional del partit, juntament amb Joan Herrera fins el març de 2016.

Ex directora de la Cooperativa Obrera de Viviendas i del Consell Rector de la cooperativa Abacus. El 26 de gener de 2023 fou nomenada directora de la Fundació Catalunya Europa.

Zhu Jingyang

És màster en estudis internacionals. Entre 1995 i 2004 va ser funcionari, agregat, tercer secretari i sotscap de Divisió de la Direcció General d'Amèrica Llatina i el Carib del Ministeri de Relacions Exteriors de la República Popular de la Xina. Posteriorment, entre 2004-2008 va ser segon secretari i primer secretari de l'Ambaixada de la Xina a la República de Perú.

De 2008 a 2009 és nomenat primer secretari de la Direcció General d'Amèrica Llatina i el Carib del Ministeri de Relacions Exteriors, i un any després sotscap de Divisió de l'Oficina de la Comissió d' Ètnies i Religions del Comitè Nacional de la Conferència Consultiva del

Poble Xinès.

Al període 2010-2011 exerceix com a cap de divisió de la Direcció General d'Amèrica Llatina i el Carib del Ministeri de Relacions Exteriors, i del 2011 al 2015 és conseller de l'Ambaixada de la Xina a la República d'Argentina.

A partir de 2015 és nomenat conseller i cap de divisió de la Direcció General d'Amèrica Llatina i el Carib del Ministeri de Relacions Exteriors, i a partir de 2018 passa a ser conseller de la Direcció General de Traducció i Interpretació del Ministeri de Relacions Exteriors. Des de 2021 és el cònsol general de la Xina a Barcelona.

Carme Colomina

És periodista del diari Ara, investigadora principal al CIDOB i professora associada al Col·legi d'Europa de Bruges, Bèlgica.

Entre el 1997 i el 2001 va ser la corresponsal de Catalunya Ràdio a Brussel·les.

Ha treballat com a consultora en diversos projectes de comunicació en l'àmbit europeu i euromediterrani i va ser responsable de cooperació interregional a la Secretaria d'Afers Exteriors de la Generalitat de Catalunya.

Ha estat professora de periodisme a la Universitat Pompeu Fabra i a la Universitat de Vic. Col·labora habitualment en diversos mitjans de comunicació com a analista de l'actualitat europea. És membre de la junta de l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya (APEC) i membre de la junta de govern de l'ICIP, Institut Català Internacional per la Pau.

Jordi Valls

Ha estat alcalde de Manresa, conseller de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya, president del Port de Barcelona i de Mercabarna. Des de juny de 2023 és tinent alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, encarregat de les carteres d'Economia i Hisenda.

Llicenciat en Dret per la Universitat Autònoma de Barcelona de 1978 a 1982, així com PADE per l'IESE (2008/2009).

Entre el 1995 i 2006 va ser alcalde de Manresa i president de Localret, el Consorci Local per al desenvolupament de les xarxes de telecomunicacions i de les noves tecnologies des de 1999-2006.

Al govern Maragall va ser nomenat Conseller de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya fins a les eleccions al Parlament de Catalunya (2006) en què va ser elegit diputat. Deixa l'activitat política a finals de l'any 2006, quan és nomenat President de l'Autoritat Portuària de Barcelona fins al gener del 2011, quan passa a desenvolupar la seva activitat a la companyia Aigües de Barcelona (AGBAR), com a responsable d'AGBAR a la Gran Bretanya, i l'any 2013 com a gerent general a Aguas Andinas Santiago de Chile.

El setembre de 2020 el consell d'administració de Mercabarna el va nomenar director general i l'any 2023 es escollit com a Tinent alcalde en el govern de Jaume Collboni a l'Ajuntament de Barcelona.

Eduard Martin

És director de connectivitat intel·ligent a Mobile World Capital Barcelona des de gener de 2019 on dirigeix i coordina l'Observatori Nacional de 5G i la iniciativa 5G Barcelona. Martin és enginyer en Informàtica i enginyer tècnic en Informàtica de Sistemes per la Universitat Oberta de Catalunya, i diplomad en Tecnologies de la Informació per Cambridge (UCLES).

Posseeix un certificat en gestió de la innovació per IESE i compta amb més de 30 anys d'experiència en el sector TIC, tant en l'àmbit públic com en el privat. En referència a la seva trajectòria professional, ha treballat durant més de 25 anys per a l'Ajuntament de Barcelona, concretament, a l'Institut Municipal d' Informàtica.

Posteriorment, es va incorporar a Sopra Steria, una consultoria internacional focalitzada en la transformació digital, en la qual va desenvolupar el càrrec de director estratègic per al sector públic durant una mica més d'un any, atès que va reprendre el seu càrrec com a director de Smart Cities i estratègia per al sector públic a Espanya. A més, és degà de l'Il·lustre Col·legi d'Enginyeria Informàtica de Catalunya i president de l'Associació de Professionals TIC de Catalunya

Meritxell Serret

És llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració i té un postgrau en Direcció General d'Empreses.

És la primera consellera restituïda pel Govern després de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. Entre el 2016 i el 2017 va ser consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya. A partir de l'octubre del 2017 va viure exiliada a Brussel·les, període durant el qual va exercir, des del juny del 2018, com a delegada del Govern de Catalunya davant la Unió Europea.

Actualment, és diputada al Parlament de Catalunya, on és portaveu adjunta del grup parlamentari d'Esquerra Republicana. També és presidenta de la Comissió d'Investigació sobre l'Espionatge de Representants Polítics, Activistes, Periodistes i llurs Familiars per part del Regne d'Espanya amb els Programes Pegasus i Candiru, i portaveu de la Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació.

Des del setembre del 2022 és vicesecretària general de Partit Obert d'Esquerra Republicana.

Equip promotor d'Europa en Blau

Joaquim Millan

Assessor i consultor de governs locals, expert en relacions internacionals i integració europea. Director de la consultora EUROLOCAL. Col·laborador de la Xarxa de Centres Europe Direct a Catalunya i en diversos mitjans de comunicació. Membre del Consell Català del Moviment Europeu.

Mònica Plana

Directora d'Elink. Llicenciada en Dret. Especialitzada en Dret de la UE per la UB. 10ena. promoció ERASMUS. Beca Patronat Català pro Europa. Professora associada Internacional Públic UdG. Col·labora amb Xarxa Europe Direct, Enterprise European Network i EURES.

Pau Solanilla

Assessor i consultor internacional en reputació i lideratge. Estudis de Ciències Polítiques a la UNED Màster en Direcció de Comunicació Corporativa i MBA per la EAE. Professor i formador en diplomàcia corporativa i negociació. Àmplia experiència en el món institucional local i internacional.

Oriol Lázaro

Assessor i consultor de planificació de Governança de la sostenibilitat, comunicació, direcció de projectes, creació i seguiment de xarxes de networking i ecosistemes. Formació i assessorament en projectes europeus. Experiència en el món institucional regional i europeu. Membre del Consell Català del Moviment Europeu.

Laura Pous

Al capdavant d'Economia-Món a l'ACN.
Entre el 2017 i el 2019 coordinadora del servei d'anglès 'Catalan News'. Experiència com a corresponsal a Londres i Brussel·les. Experiència en ràdio i televisió.

Organitza:

Ajuntament de Calonge

Amb el suport de:

Parlament Europeu
Oficina a Barcelona

Diputació de Girona

EUROPE DIRECT
Girona

Col·labora:

Europa Oberta

DIPLOCAE

SOSTENIBLES.ORG

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Exterior
i Unió Europea

Acte inclòs dins de la "Presidència Espanyola del
Consell de la UE" (primer acte de la societat civil)

@europaenblau

europaenblau@gmail.com

www.europaenblau.eu